

Коли вже думок не стало
Й поволі вляглись дискусії
(В густому повітрі зали
Утома химерно гусла),

Тоді погасили світло
І вийшли на вулицю дійстості.
На кожную сторону світу
Займався червоний місяць.

На кожную сторону світу
Чорніли дерева листям,
Збираючи в чорні віти
Тягучі вечірні мислі.

І все було так чудесно,
І все було дуже складно,
Нащо вже старий професор —
І той зупинився, вражений.

Дрібними здались дискусії,
Блідими — кімнатні істини
На цій велелюдній вулиці,
На вулиці дійсності.
